

Αναδρομική ποινικοποίηση της συνδικαλιστικής δράσης στο Δήμο Καλλιθέας
Εκδικητική δίωξη μέλους του ΔΣ του Συλλόγου Εργαζομένων του Δήμου με ανυπόστατες κατηγορίες για τις μεγάλες κινητοποιήσεις του 2011
Κάτω τα χέρια από τους αγωνιστές της εργατικής τάξης!

Οκτώβρης του 2011. Ο μεγάλος αγώνας των εργαζομένων στους ΟΤΑ βρίσκεται στην κορύφωσή του.

Στο Δήμο Καλλιθέας επί 25 μέρες οι εργαζόμενοι συμμετέχουν σε συντριπτικά ποσοστά στις κινητοποιήσεις. Οι απειλές και οι εκβιασμοί, πέφτουν στο κενό. Δεν περνάει η απεργοσπασία, δεν κουνιέται φύλλο. Ο Γιώργος Παρασκευόπουλος πρωτοστατεί στον αγώνα και, βέβαια, στοχοποιείται.

Με τρόπο ύπουλο, όπως θα δούμε στη συνέχεια, του ασκείται δίωξη που σέρνεται μέχρι σήμερα, όπου αυτή εκδικάζεται την **Πέμπτη 7 Σεπτεμβρίου 2017 στο 8ο Μονομελές Πλημμελειοδικείο Αθηνών.**

Στο πρόσωπο του αγωνιστή Γιώργου Παρασκευόπουλου, δεν χτυπιέται μόνο εκείνος ο μεγάλος αγώνας στον οποίο ο ίδιος πρωτοστάτησε. Επιχειρείται η φίμωση και η κατατρομοκράτηση, ο μάταιος 'έξορκισμός' των αγώνων που έρχονται, καθώς κλιμακώνεται η τεράστια ανεργατική επίθεση.

Αυστηρή ανακοίνωση καταγγελίας εξέδωσε για το θέμα η παράταξη **«Εκτός των Τειχών»:**

ΔΕΝ ΠΡΟΣΚΥΝΑΜΕ... ΔΕΝ ΓΟΝΑΤΙΖΟΥΜΕ... ΓΙΑ ΚΑΜΙΑ ΕΞΟΥΣΙΑ!!!

Ήταν Οκτώβρης του **2011** και οι εργαζόμενοι στους Δήμους βρισκόμαστε σε πολυήμερες αγωνιστικές κινητοποιήσεις (Απεργίες, Καταλήψεις, συγκεντρώσεις, πορείες). Βασικό αίτημα του κλάδου ήταν να μην περάσει ο νόμος **4024**, το νέο μισθολόγιο, που μείωσε τους μισθούς μας.

Οι εργαζόμενοι του Δήμου Καλλιθέας συμμετέχουν μαζικά στις κινητοποιήσεις σε ποσοστό που ξεπερνά το **98%**. Σχεδόν **25 μέρες δεν δουλεύει τίποτα!**

Είμαστε σε 24ωρη περιφρούρηση – επιφυλακή – ετοιμότητα στους χώρους δουλειάς, για να παρέμβουμε στις προσπάθειες απεργοσπαστικού μηχανισμού από Κυβέρνηση και Δήμους.

Η κυβέρνηση προσπαθεί με κάθε τρόπο (όπως πάντα) να συκοφαντήσει τον αγώνα που κάνουμε, να μας διασπάσει και να σταματήσει την απεργία.

Χρησιμοποιεί κάθε μηχανισμό που έχει, «επιστρατεύει» όσους προθύμους διαθέτει... δεν τα καταφέρνει, αναθέτει σε ιδιωτικές εταιρίες την περισυλλογή των σκουπιδιών, μα και πάλι δεν τα καταφέρνει.

Οι συνάδελφοι του Δήμου Καλλιθέας από κοινού με συναδέλφους από άλλους Δήμους περιφρουρούν τη χωματερή, μπλοκάρουν στους δρόμους τις ιδιωτικές εταιρίες, και βρισκόμαστε όπου αλλού χρειάζεται (Ελληνικό, Γουδί, που έχουν γίνει «στρατόπεδα των εργολάβων») για να υπερασπιστούμε των αγώνα μας.

Στο Δήμο Καλλιθέας η τότε διοίκηση του Δήμου, η διοίκηση ΑΣΚΟΥΝΗ, αναλαμβάνει το ρόλο συκοφάντησης και υπονόμευσης, πρωτοστατούν ο αντιδήμαρχος καθαριότητας Παυλίδης και η διευθύντρια Αλεξανδράκη «συνδικαλίστρια», χρησιμοποιώντας ό,τι μέσο διαθέτουν. Δεν καταφέρνουν να πείσουν **ούτε έναν εργαζόμενο να γίνει απεργοσπαστής** από την καθαριότητα.

Οι εργαζόμενοι δεν καταλαβαίνουν από απειλές και εκβιασμούς, μέσα από καθημερινές γενικές συνελεύσεις οργανώνουμε τον αγώνα μας και προχωράμε.

Αφού δεν κατάφεραν τίποτα προσπάθησαν να στήσουν διάφορες προβοκάτσιες και καθημερινές προκλήσεις. Σε μια από αυτές, η διευθύντρια Αλεξανδράκη σπρώχνει αναίτια, βίαια και προκλητικά την κεντρική πόρτα του γκαράζ που μόνο από τύχη δεν είχαμε τραυματισμούς (η πόρτα είναι δίφυλλη 5 μέτρα και το ένα κομμάτι, 3 μέτρα ήταν ανοικτό), όμως ούτε αυτή η πρόκληση τους βγήκε.

Στην απελπισία τους τότε η διευθύντρια και ο αντιδήμαρχος καλούν την αστυνομία, απειλούν με μηνύσεις και καταγγέλλουν ότι *“... ο Παρασκευόπουλος παρεμπόδιζε τα απορριματοφόρα ... να εξέλθουν της υπηρεσίας ... παρεμπόδιζε την προσφορά παροχής υπηρεσίας κάποιων υπαλλήλων... άσκησε βία με τα χέρια του. Μάλιστα στο αριστερό χέρι, μου προκάλεσε μικρή πληγή, χωρίς να θυμάμαι αν ήταν από τα νύχια του ή από την ώθηση που μου έκανε ...”*

Ο **Παρασκευόπουλος**, μέλος του **Δ.Σ του συλλόγου** τότε, ήταν στο χώρο της

καθαριότητας εξουσιοδοτημένος από τη γενική συνέλευση του συλλόγου για να εφαρμόσει τις αποφάσεις της για περιφρούρηση της απεργίας. Η διευθύντρια και ο αντιδήμαρχος ήθελαν να στήσουν απεργοσπαστικό μηχανισμό.

Δυστυχώς για αυτούς οι εργαζόμενοι είχαν άλλη άποψη, έδωσαν τις απαντήσεις τους:

α) Στη γενική συνέλευση του συλλόγου μας που ακολουθεί την ίδια μέρα, συζητιέται το τι έγινε το πρωί στην καθαριότητα και αποφασίζουμε να καταγγείλουμε και να διαγράψουμε την Αλεξανδράκη από μέλος του συλλόγου για όσα έκανε και αν επιμείνει στη μήνυση.

β) Στις εκλογές του συλλόγου που έγιναν μετά από δύο μήνες το ψηφοδέλτιο της συλλογικότητας **ΕΚΤΟΣ ΤΩΝ ΤΕΙΧΩΝ έρχεται πρώτο** εκλέγοντας τέσσερα μέλη στο ΔΣ από ένα που είχε, και ο Παρασκευόπουλος που συμμετέχει σε αυτό, **πρώτος σε σταυρούς προτίμησης από όλους τους υποψηφίους ανεξάρτητα από παράταξη**. Αντίθετα το εργοδοτικό ψηφοδέλτιο που έφτιαξαν, αντιδήμαρχος, διευθύντρια χάνει δύο από τις 4 έδρες που είχε.

Μετά από **25 μέρες** κινητοποιήσεων η τότε κυβέρνηση προχωρά σε **επιστράτευση των εργαζομένων** στους Δήμους και έτσι σταματά αυτός ο μεγάλος αγώνας του κλάδου.

Αφού έκλεισαν οι κινητοποιήσεις, η υπόθεση μήνυση «εντέχνως» υποβαθμίζεται, ενώ από την μεριά μας το υποτιμήσαμε, αφού δεν είχαμε καμία ενόχληση και δείχνοντας εμπιστοσύνη στις «φήμες» που αφήναν να εννοηθεί ότι δεν έγινε τελικά μήνυση.

Φτάνουμε τέλος Μάη του 2017 όπου τυχαία μαθαίνουμε ότι ο Παρασκευόπουλος είχε δικαστήριο κατηγορούμενος για την απεργία του 2011.

Μέχρι τότε δεν είχε ειδοποιηθεί – κληθεί να δώσει κατάθεση ή να προσέλθει σε δικαστήριο, πιθανά διότι για διεύθυνση διαμονής του, έχει δηλωθεί από τη μηνύτρια αυτή στην οποία **έμενε πριν 30 χρόνια**. Πηγαίνουμε στα δικαστήρια της Ευελπίδων παίρνουμε τη δικογραφία όπου διαπιστώνουμε ότι η υπόθεση είχε πρώτη ημερομηνία δίκης 16/06/2016 και αναβάλλεται για 19/05/2017 δεν γίνεται, και ορίζεται **νέα δικάσιμος για τις 07/09/2017**.

Είναι φανερό ότι η μήνυση και η επιμονή σε αυτήν γίνεται ώστε να σταλεί το μήνυμα σε κάθε εργαζόμενο που είναι «ζωηρός», αγωνίζεται, μπαίνει μπροστά, δεν κάθεται «φρόνιμα», δεν συμμορφώνεται «προς τας υποδείξεις», πως θα μπλέξει άσχημα, σε περιπέτειες, «θα τον τσακίσουμε».

Είναι **προσπάθεια τρομοκράτησης** των εργαζομένων και περιορισμού της συνδικαλιστικής τους δράσης.

Είναι ακόμα πιο σοβαρά τα πράγματα αν αναλογιστούμε το χρονικό διάστημα που εξελίσσονται τα γεγονότα (έρχεται ο νόμος Μητσοτάκη για **διαθεσιμότητες σε όποιον είναι κατηγορούμενος**).

Καλούμε όλους τους εργαζόμενους αγωνιστικά, μαχητικά, ταξικά να εκφράσουν την συμπαράστασή τους σε κάθε εργαζόμενο που διώκεται για την αγωνιστική του δράση. Υποχρέωση καθενός ξεχωριστά να μην σκύψουμε το κεφάλι, να μην περάσει ο φόβος και η τρομοκρατία. Να υπερασπιστούμε το μέλλον μας και το μέλλον των παιδιών μας. Διότι «*την ιστορία τη γράφουν αυτοί που τολμούν να σηκώσουν κεφάλι, αυτοί που δεν υποκύπτουν στον φόβο, αυτοί που αποφασίζουν να πάρουν στα χέρια τους τη ζωή και το μέλλον τους*» και όχι οι προσκυνημένοι.

Να μην ανεχτούμε καμία μήνυση, καμία συκοφάντηση, για κανέναν εργαζόμενο.

Καλούμε κάθε εργαζόμενο, σωματείο, συλλογικότητα, να καταδικάσει τέτοιες ενέργειες και να εκφράσει την αλληλεγγύη του με κάθε τρόπο (υπογραφές συμπαράστασης, ψηφίσματα, παρουσία στο δικαστήριο κ.λ.π).

Υπερασπιζόμαστε, περιφρουρούμε τους αγώνες μας, σύμφωνα με τις αποφάσεις των συλλογικών μας οργάνων και δίνουμε λόγο μόνο σε αυτά.

Η δίκη είναι 07/09/2017 στο όγδοο μονομελές πλημμελειοδικείο Αθηνών.

ΕΚΤΟΣ ΤΩΝ ΤΕΙΧΩΝ

ΥΓ ΓΙΑ ΤΟ ΣΩΜΑΤΕΙΟ: Τέλος Μάη όταν μάθαμε για το δικαστήριο, ενημερώσαμε το προεδρείο του σύλλογο, και ζητήσαμε να συνεδριάσει με αυτό το θέμα το ΔΣ. Έχουν περάσει τρεις μήνες και ακόμα περιμένουμε... Δεν μας ξενίζει η στάση τους. Όπως έχουμε ξαναγράψει «τέτοια στάνη τέτοιο γάλα βγάνει»